

ମୁମ୍ବାଇରେ IMC ମହିଳା ଶାଖାର 50ତମ ବାର୍ଷିକୀ ଉତ୍ସବକୁ ଭିତିଓ କନଫେରେନ୍ସକୁ ଜରିଆରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦୋଧନ

Posted On: 13 APR 2017 1:09PM by PIB Bhubaneswar

ମୁଁ ଭାରତୀୟ ବଣିକ ଚାନ୍ଦର ମହିଳା ପ୍ରକୋଷକୁ 50ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସରରେ ବହୁତ ବହୁତ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି । କୌଣସି ସଂସ୍ଥା ପାଇଁ 50 ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏହା ଏପରି ସମୟ ହୋଇଥାଏ କି ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉ ଅବା ସଂସ୍ଥା, ତାହା ସୁନା ଭଳି ନିଆଁରୁ ତରଳି ବାହାରିଥାଏ, ତମକିବାରେ ଲାଗିଥାଏ, ଆଉ ବୋଧହୁଏ ଏଥିପାଇଁ 50 ବର୍ଷ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି । ଆପଣ ଯେଉଁ ସଂସ୍ଥାର ଅଂଶ ଅଟନ୍ତି ତାହାର ଏକ ଗୌରବଶାଳୀ ଇତିହାସ ରହିଛି । ସ୍ୱଦେଶୀ ଆନ୍ଦୋଳନର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଏହା ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା । ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଗତ 50ବର୍ଷ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାମ କରି, କିଛି ନା କିଛି ଯୋଗଦାନ ଦେଇଛନ୍ତି; ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ସଂସ୍ଥା ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଅଟେ । ଆଉ ବିଗତ 50ବର୍ଷରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏହାର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ଅଭିନନ୍ଦନୀୟ ଅଧିକାରୀ ।

ଆଜି ଯେଉଁ ଆର୍ଥିକ ସାମର୍ଥ୍ୟର ବିଷୟରେ ଯେବେ ଆସିଥାଏ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ଭାଗିଦାରୀ କଥା ଆସିଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆର୍ଥିକ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବଢ଼ିଛି; ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଗିଦାରୀ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଛି । ଆପଣ ଯେ କୌଣସି ସେକ୍ଟର ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତୁ; ଯେଉଁଠାରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି, ସେମାନେ ପୁରୁଷ ମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଢ଼ପାଦ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯାଇଛନ୍ତି ।

ଆଜି ଦେଶର ମହିଳାମାନେ ଲଢୁଆ ଜେଟ୍ ବିମାନ ଉଡ଼ାଉଛନ୍ତି, ମହାକାଶକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଅଲମ୍ପିକରେ ଦେଶ ପାଇଁ ପଦକ ଆଣୁଛନ୍ତି । ପଂଚାୟତରୁ ନେଇ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଗାଁର କୁଅ ମୂଳରୁ ସିଲିକନ୍ ଭ୍ୟାଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତୀୟ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଦଖଲ ରହିଛି । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଏକ କଳ୍ପନା କି ଭାରତର ମହିଳାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି କେବଳ ଘରୋଇ, ଏହା ଏକ କାଳ୍ପନିକ କଥା । ଯଦି ଆମେ ଭାରତର କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଦେଖିବା, ତାଏରୀ ଉଦ୍ୟୋଗକୁ ଦେଖିବା, କେହି ଏ କଥାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ କି ଭାରତର କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଏବଂ ପଶୁପାଳନ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯଦି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଯୋଗଦାନ କାହାର ଅଛି; ତ ନାରୀ ଶକ୍ତିର ଅଛି ।

ଯଦି ଆପଣ ଆଦିବାସୀ ଅଂଚଳକୁ ଚାଲିଯିବେ, ସେଠାରେ ପୁରୁଷଙ୍କ କାମଧନ୍ଦା ଦେଖିବେ ତ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାର ଆସିଯିବ, ଆଉ ସଂଧ୍ୟା ପରେ ତ ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହୋଇଥାଏ, ଆଉ ଆଦିବାସୀ ଅଂଚଳକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ମହିଳାମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରରେ ଘର ଚଳାନ୍ତି, ଆର୍ଥିକ ତତ୍ପରତା ଦେଖାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯେଉଁ କଳା ଅଛି, କୌଶଳ ଅଛି, କୁଟୀର ଶିଳ୍ପ ଅଛି; ଆଦିବାସୀ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯେଉଁ ଦକ୍ଷତା ଥାଏ, ଯେଉଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଥାଏ, ଆମମାନଙ୍କର ସେ ଆଡ଼କୁ ଧ୍ୟାନ ଯାଇ ନ ଥାଏ; ଆଉ ମୁଁ ମାନ୍ତୁଛି ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଭିତରେ ଜଣେ ଉଦ୍ୟମୀ ମଧ୍ୟ ଥାଏ, ବ୍ୟବସାୟକୁ ଚୁଢ଼ିବାର ଶକ୍ତି ଥାଏ । ଖାଲି ତାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ଏବଂ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥାଏ ।

ଦେଶରେ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟବସାୟରେ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାତାକୁ ସିଧା ପଇସା ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଉଛି । ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ତାଏରୀ ଉଦ୍ୟୋଗର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଥାଏ ମୁଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥାଏ କି ଆପଣ ତାଏରୀ ଉଦ୍ୟୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ୍ଷୀର ଭରିବା ପାଇଁ ଯେବେ ମହିଳାମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ନଗଦ ବଦଳରେ ଭଲ ହେବ ସେହି ପଶୁପାଳନ ମହିଳାମାନଙ୍କର ହିଁ ଅଲଗା ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାତା ହେଉ, ସେହି ମହିଳାମାନଙ୍କର ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାତାରେ ପଇସା ଜମା ହେଉ । ଆପଣ ଦେଖନ୍ତୁ, ସେହି ଗାଁର ଗରିବ ମହିଳା ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଗୋଟିଏ ଗାଈ, ଗୋଟିଏ ମଇଁଷୀ ପାଳିଥାଏ ଯେତେବେଳେ ତା' ଖାତାରେ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ପଇସା ଜମା ହୋଇଥାଏ ସେ ଏକ ସଶକ୍ତିକରଣ ଅନୁଭବ କରିଥାଏ; ପୁରା ଘରେ ତା ସ୍ୱରକୁ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଥାଏ, ତା' କଥାକୁ ଶୁଣା ଯାଇଥାଏ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଏକ ମାଳାରେ ଗୁନ୍ଥାଯାଏ ନାହିଁ; ତାର ସବୁ ପରିଶ୍ରମ ଖେଳେଇ ହୋଇଯାଏ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଏହି ଛୋଟ-ଛୋଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ଏକ ବୃତ୍ତା ଶକ୍ତି ଦେଇଥାଏ ।

ଆଜି ଦେଶରେ ହଜାର ହଜାର ଦୁଷ୍ଟ ସମିତିକୁ ମହିଳାମାନେ ଚଳାଉଛନ୍ତି । କେତେକ ବ୍ରାଣ୍ଡ ଏଥିପାଇଁ ସଫଳତା ପାଇଛି କାରଣ ତାଙ୍କ ପଛରେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଥିଲା, ମହିଳାମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ଥିଲା, ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟିକ କୌଶଳ ଥିଲା । ଏହି ବ୍ରାଣ୍ଡ ଆଜି ସାରା ଦୁନିଆର ବଡ଼ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ ସ୍କୁଲମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତଥ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନର ବିଷୟ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ଆପଣ ଲିଙ୍ଗତ ପାମ୍ପତର କଥା ଦେଖନ୍ତୁ, ଗୋଟିଏ ସମୟରେ କିଛି ଆଦିବାସୀ ମହିଳାମାନେ ମିଳିମିଶି ଲିଙ୍ଗତ ପାମ୍ପତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରରେ କୁଟୀର ଉଦ୍ୟୋଗ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଆଉ ଆଜି ଲିଙ୍ଗତ ପାମ୍ପତ ଆଜି କେଉଁଠାରୁ କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ସ୍ଥାନ ତିଆରି କରି ନେଇଛି; ଆପଣ ଅମୂଲ୍ୟ ଦେଖନ୍ତୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ଅମୂଲ୍ୟ ପରିଚିତ ହୋଇପାରିଛି । ହଜାର ହଜାର ମହିଳା ଦୁଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତା' ଭିତରେ ବହୁତ ବଡ଼ ପରିଚାଳନାରେ ଆଉ ଯୋଗଦାନ ହୋଇଥାନ୍ତି; ଆଉ ତାହାର ପରିଣାମ ଏହା ଯେ ସେମାନେ ନିଜର ଏକ ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ଏକ ସ୍ଥାନ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଆମ ଦେଶରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂଯମ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ସମାର୍ଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଆଉ ସଫଳତା ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରିବାର ସାହସ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଆପଣ ମାନଙ୍କ ଭଳି ସଂସ୍ଥାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ।

ଭାରତୀୟ ବଣିକ ଚାନ୍ଦର ସହିତ ଆଉ ଏକ ଗୌରବ ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛି । ଆଉ ସେହି ଗୌରବ ହେଉଛି ସ୍ୱୟଂ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ ଭାରତୀୟ ବଣିକ ଚାନ୍ଦରର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିବେ ତାଙ୍କ ଧ୍ୟାନକୁ ଏକ ନାମ ଆସିଥିବ; ସେହି ନାମର ଯେତେ ବଡ଼ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବା ଦରକାର, ତାହା ହୋଇ ନାହିଁ । ଆଉ ଆଜି ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରିବି କି ଯେଉଁ ନାମ ମୁଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛି, ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ; ଗୁଗୁଲ୍ ଗୁଗୁଲ୍ ପାଖକୁ ଯାଇ ଟିକେ ପଚାରନ୍ତୁ କି କେଉଁ ନାମର ମୁଁ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଛି, ଆଉ ସେହି ନାମ ହେଉଛି **ଗଙ୍ଗା ଝା** । ବହୁତ କମ୍ ଲୋକଙ୍କୁ ବୋଧହୁଏ ଏହି **ଗଙ୍ଗା ଝା** ବିଷୟରେ ଜଣାଅଛି । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଆଫ୍ରିକାରୁ ଭାରତ ଫେରିଲେ, ସାବରମତି ଆଶ୍ରମରେ ତାଙ୍କର ସାର୍ବଜନିନ ଜୀବନ ପ୍ରାରମ୍ଭ ହେଲା । ତ ସେହି ଗାଁରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା, ଆଜକୁ 100 ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ଘଟଣାର ଏହା ହେଉଛି କଥା! କି କେଉଁ **ଗଙ୍ଗା ଝା** ଥିଲେ ଯିଏ ବହୁତ କମ୍ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ବିଧବା ହୋଇଗଲେ ଆଉ ସେ ସମାଜର ରୀତିନୂତିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ାଇ କରି ସେ ପୁଣି; ନିଜର ଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ପଢ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ବହୁତ କମ୍ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ବିଧବା ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ, ସେ ସମୟରେ ତ, 10 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିବ ବୋଧହୁଏ । ଆଉ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ **ଗଙ୍ଗା ଝା** କହୁଥିଲେ ବଡ଼, ବଡ଼ ସାହସୀ ମହିଳା ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ ତ ଗାନ୍ଧିଜୀ ସାବରମତି ଆଶ୍ରମକୁ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଚାଲିଗଲେ । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଗାନ୍ଧିଜୀ **ଗଙ୍ଗା ଝା**ଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ତ **ଗଙ୍ଗା ଝା** ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ ଏକ ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ, ଏକ ରିଫୁ ଦେଇଥିଲେ ।

ଆଉ ଆଜି ଯେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନ ସହିତ ଯେଉଁ ଚରଣା ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତି କ୍ଷଣରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ସେହି ଚରଣା **ଗଙ୍ଗା ଝା** ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ । ଆଉ ମହିଳା ସଶକ୍ତିକରଣ କଥା ସେହି ଚରଣା ମାଧ୍ୟମରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ । ଏବେ **ଗଙ୍ଗା ଝା**ଙ୍କ ନାମରେ ମହିଳା ସଶକ୍ତିକରଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପୁରସ୍କାର ଦିଆ ଯାଉଛି, ତାଙ୍କ ଜୀବନୀ ବିଷୟରେ ଏକ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ବାହାରିଛି । ମୋର କହିବାର ତାପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି କି 100 ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏକ ନାରୀ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଶକ୍ତି ଥିଲା ଯିଏ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଆଖିରେ ଆଖି ମିଶାଇ ମହିଳା ସଶକ୍ତିକରଣ ବିଷୟରେ ଖୋଲାଖୋଲି କଥା ହୋଇ ପାରୁଥିଲେ । ଏହା ହେଉଛି ଆମ ଦେଶ ନାରୀର ଶକ୍ତି ।

ଆମ ସମାଜରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ, କୋଟି କୋଟି **ଗଙ୍ଗା ଝା** ଅଛନ୍ତି, ଖାଲି ସେମାନଙ୍କୁ ସଶକ୍ତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଆଧୁନିକ ଭାରତରେ ମାଆ ଓ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ସଶକ୍ତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଦେଶ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ପାରିବ । ଆଉ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ରାଧାରା ସହିତ ସରକାର ପ୍ରଗତିଶୀଳ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ଆଇନ ବଦଳାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ସେଠାରେ ଆଇନ ବଦଳାଯାଉଛି, ଯେଉଁଠାରେ ବୃତ୍ତା ନିୟମର ଦରକାର ଅଛି, ସେଠାରେ ବୃତ୍ତା ନିୟମ ତିଆରି କରାଯାଉଛି । ଏବେ ନିକଟରେ ମାତୃତ୍ୱ ଅଧିନିୟମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣି ମାତୃତ୍ୱ କାଳୀନ ଛୁଟିକୁ 12 ସପ୍ତାହରୁ 26 ସପ୍ତାହ କରି ଦିଆଯାଇଛି; 12 ସପ୍ତାହରୁ ସିଧା 26 ସପ୍ତାହ । ଦୁନିଆର ବଡ଼ ବଡ଼, ସମୃଦ୍ଧଶାଳୀ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଏମିତି ନିୟମ ନାହିଁ ।

କାରଖାନା ଅଧିନିୟମରେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ରାଜ୍ୟକୁଳିକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି କି ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ରାତିରେ କାମ କରିବାର ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉ । ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଅଧିନିୟମରେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ ଏସିତ ଆକ୍ରମଣରେ ଯେଉଁ ପାଡ଼ିତା ମହିଳା ଅଛନ୍ତି ସେହି ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସେହି ସହାୟତା, ସେହି ସଂରକ୍ଷଣ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ ଦ୍ୱାରା ନାରୀ ସୁରକ୍ଷାକୁ ନେଇ ପାନିକ୍ ବଟନ୍ (Panic Button) ଦ୍ୱାରା ପୁରା ପୁଲିସ୍ ଥାନା ସହିତ ନେଟୱାର୍କିଙ୍ଗ୍ କାମ, ବଡ଼ ସଫଳତା ପୂର୍ବକ ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୱୟନ କରାଯାଇଛି । ସାର୍ବଜନୀନ ହେଲ୍ପଲାଇନ 181 ଏବେ ତ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପରିଚିତ ହୋଇଯାଇଛି ।

ସରକାର ଏକ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି କି ସରକାରଙ୍କ ଯୋଜନାର ଲାଭ ଯେଉଁ ସବୁ ପରିବାରକୁ ମିଳୁଛି, ସେଥିରେ ପ୍ରମୁଖ ହକଦାର ସେହି ଘରର ପ୍ରମୁଖ ମହିଳାଙ୍କର ହେବ, ଯେପରି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଆବାସ ଯୋଜନାରେ ଏହି କଥାକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯାଉଛି କି ଘରର ପଞ୍ଜିକରଣ ମହିଳାଙ୍କ ନାମରେ ହେଉ । ଆମେ ଜାଣିଛୁ ଯଦି କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କୁ ପଚରାଯାଏ; ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆମ ସମାଜର ସ୍ଥିତି ହେଉଛି, ଘର କାହା ନାମରେ, ତ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ନାମରେ ଅବା ପୁଅ ନାମରେ; ସ୍ତ୍ରୀର ମଧ୍ୟ ଆଣିଲେ ତ କାହା ନାମରେ, ତ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ନାମରେ ଅବା ପୁଅ ନାମରେ । ସ୍ୱଭାବ ଯାହା ହେଉଛି କି ମହିଳାଙ୍କ ନାମରେ ମଧ୍ୟ ସଂପତ୍ତି ହୋଇ ପାରିବ, ସେଥିପାଇଁ ଟିକେ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, କିଛି ନିୟମ ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମହିଳା କେନ୍ଦ୍ରୀତ

କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ, ତାହାର ପରିଣାମ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ପାସପୋର୍ଟ ନିୟମରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ବଡ଼ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି; ଏବେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ବିବାହର କିମ୍ବା ତଲାକ୍ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦେବା ଜରୁରୀ ହେଉ ନାହିଁ । ଏହା ତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ କି ସେ ପାସପୋର୍ଟରେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଲେଖିବ କିମ୍ବା ମାଆଙ୍କ ନାମ । ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ ପ୍ରୟାସ କରୁଛନ୍ତି କି ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଚାକିରି କରିବା ପାଇଁ, ସ୍ୱରୋଜଗାର ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଆଗକୁ ଆସନ୍ତୁ ।

ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଥିବ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୁଦ୍ରା ଯୋଜନା ବିଗତ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି ଚାଲୁଛି । ବିଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷରେ ପାଖାପାଖି ତିନି ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ରଣ ଦିଆଯାଇଛି, ଆଉ କିଛି ଗ୍ୟାରେଂଟି ବିନା ଦିଆଯାଇଛି । ଆପଣମାନେ ଜାଣି ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୁଦ୍ରା ଯୋଜନା ଅଧିନରେ ରଣ ନେଲାବାଲା ଯେଉଁ ସାତ କୋଟି ଖାତାଧାରୀ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 70 ପ୍ରତିଶତ ହେଉଛନ୍ତି ମହିଳା । ଯେ କୌଣସି ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନୀ ଏହି କଥାକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରିପାରିବ କି ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ତିନି ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କା ରଣ ଦିଆଯାଇଛି; ତାକୁ ନେଲାବାଲାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 70 ପ୍ରତିଶତ ହେଉଛନ୍ତି ମହିଳା । ସରକାର ଷ୍ଟାଣ୍ଡଅପ୍ ଲଣ୍ଡିଆ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଧିନରେ ମଧ୍ୟ ମହିଳା ଉଦ୍ୟମୀଙ୍କୁ ନିଜର ରୋଜଗାର ପାଇଁ 10 ଲକ୍ଷରୁ ଏକ କୋଟି ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଣ ବିନା କୌଣସି ଗ୍ୟାରେଂଟିରେ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ।

ଗରିବ ମହିଳା ଘରୁ ବାହାରି କାମ କରି ପାରୁ, ରୋଷେଇ ଧୂଆଁରୁ ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ମିଳୁ; ଏବେ ଦୀପକ ଜୀ ତହାର ବଡ଼ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲେ ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଉତ୍କଳା ଯୋଜନା ଅଧିନରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଦୁଇ କୋଟିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମହିଳାଙ୍କୁ ମାଗଣା ଗ୍ୟାସ ସଂଯୋଗ ଦିଆଯାଇଛି ।

ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଏହାକୁ ଟିକେ ବିଷୟ କରି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଲାଲକିଲା ଉପରୁ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି ଯଦି ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ତ ଆପଣ ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡରର ରିହାତି କାହିଁକି ନେଇଛନ୍ତି? ଆଉ ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କ ଘରେ କେବେ ଏ ନେଇ ଚିନ୍ତା କରାଯାଇ ନ ଥିଲା, ରିହାତିରେ ଗ୍ୟାସ ଆସୁଥିଲା ନେଉଥିଲେ । .... କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଶବାସୀ ମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ଏକ କୋଟି 20 ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ପରିବାର ନିଜର ଗ୍ୟାସ ରିହାତି ଛାଡିଦେଲେ । ଆଉ ସେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଥିଲି କି ଏହି ଗ୍ୟାସ ରିହାତି ଯାହା ସରୋଷର ହୋଇଛି, ମୁଁ ଏହାକୁ ଗରିବଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦେବି ।

ଗୋଟିଏ ସମୟ ଥିଲା ଆମ ଦେଶରେ ସଂସଦ ସଦସ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଗ୍ୟାସ ସଂଯୋଗ ପାଇଁ 25ଟି କ୍ରପନ୍ ଦିଆଯାଉଥିଲା ଫଳରେ ସେ ନିଜ ଅଂଚଳରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଉପକୃତ କରିପାରିବେ । ଆଉ ଲୋକ ସାଂସଦଙ୍କ ଘର ପାଖରେ ଘୁରି ବୁଲୁଥିଲେ କି ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଏକ ଗ୍ୟାସ ସଂଯୋଗ ମିଳି ଯାଉ । ଗ୍ୟାସ ସଂଯୋଗ କ୍ରପନ୍ ର କଳାବଜାର ହେଉଥିଲା । 2014ରେ ଯେଉଁ ନିର୍ବାଚନ ହୋଇଥିଲା, ଗୋଟିଏ ଦଳ ଏହାକୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ କରି ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନ ଲଢୁଥିଲା; ଯେଉଁମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢୁଥିଲେ, ତାଙ୍କର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏହା ଥିଲା କି ଏବେ ନଅ ସିଲିଣ୍ଡର ଦେବେ କିମ୍ବା 12 ସିଲିଣ୍ଡର ଦେବେ? ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନ, ଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କିଏ ହେବ? ଦେଶର ସରକାର କେମିତି ହେବ? ଗୋଟିଏ ରାଜନୈତିକ ଦଳର ଏଜେଣ୍ଡା ବା କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ଥିଲା କି 9 ସିଲିଣ୍ଡର ଦେବେ କିମ୍ବା 12 ସିଲିଣ୍ଡର ଦେବେ? ଆପଣ କଳ୍ପନା କରି ପାରିବେ କି 2014 ରେ ଯେତେବେଳେ 9 ଆଉ 12 ମଝିରେ ଆମେ ଅଟକି ଯାଇଥିଲୁ, ଏହି ସରକାର ବିଗତ 11ମାସରେ ଏକ କୋଟି 20 ଲକ୍ଷ ପରିବାର ପାଖରେ ଗ୍ୟାସ ଚୁଲା ପହଂଚାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆଉ ଏହା, ଆପଣ ମାଆ ଓ ଭଉଣୀମାନେ ଏଠାରେ ବସିଛନ୍ତି, ଆପଣ ଏହାର ଅନୁମାନ କରି ପରୁଥିବେ; ଯେବେ କାଠ ଚୁଲି ଜଳାଇ ମାଆ ଖାଦ୍ୟ ରୋଷେଇ କରିଥାଏ ତ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଶରୀର ମଧ୍ୟକୁ 400 ସିଗାରେଟର ଧୂଆଁ ଯାଇଥାଏ । ପିଲାମାନେ ଘରେ ଖେଳୁଥିବେ ସେତେବେଳେ କ'ଣ ହେବ? ତା ଶରୀରର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେଉଥିବ? ସେହି ପାତାକୁ ଅନୁଭବ କରି, ସେହି କଷ୍ଟକୁ ବୁଝି କରି ଏହି ମାଆ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ କାଠ ଚୁଲାର ଧୂଆଁରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଏକ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କଲି । ଆଉ ଆଗାମୀ ଦୁଇ ବର୍ଷରେ, 11 ମାସ ହୋଇଯାଇଛି; ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୁଇ ବର୍ଷରେ ପାଂଚ କୋଟି ପରିବାରକୁ, ଯେଉଁମାନେ ଆମର ସବୁଠାରୁ ଗରିବ; ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନରେ ସମୁଦାୟ 25କୋଟି ପରିବାର ଅଛନ୍ତି । 5 କୋଟି ପରିବାରକୁ ଏହି ଧୂଆଁରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରା ଯାଇଛି ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍କଳା ଯୋଜନା ଅଧିନରେ ଏହି କାମକୁ, ଆଉ ଯେମିତି ଏବେ ଦୀପକ ଜୀ କହୁଥିଲେ, ଯୋଜନା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ କଥା, ଆଇନ କାନୁନ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ କଥା, ସାଧାରଣ ମଣିଷର ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଥାଏ ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥାଏ, ଶେଷ ଧାଡିରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ କିପରି ପହଂଚି ଥାଏ, ଆଉ ଏହି ସରକାରର ଏହା ପରିଚୟ ଯେ ଯୋଜନା ଗୁଡିକୁ ସଂକଳିତ ଭାବେ କରାଯାଇଥାଏ, କାର୍ଯ୍ୟ ଖସିତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ, ଆଉ ଏହାକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଲଗାତାର ଅନୁଧ୍ୟାନ ହୋଇ ତାହାକୁ ସାକାର କରାଯାଇଥାଏ ।

ପଶ୍ଚିତ ଦୀନଦୟାଲ ଉପାଧ୍ୟାୟଙ୍କର ଜନ୍ମ ଶତାବ୍ଦୀ ଚାଲୁ ରହିଛି, ଦୀନଦୟାଲ ଉପାଧ୍ୟାୟ ଯୋଜନା ଅଧିନରେ ବିଗତ ଅଢେଇ ବର୍ଷରେ 10 ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ମହିଳା ସୁଯୋଗ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ପାଖାପାଖି ସାଢେ ତିନି କୋଟି ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଯୋଡି ଦିଆ ଯାଇଛି । ଏବର୍ଷ ବଜେଟରେ ମଧ୍ୟ 500 କୋଟିର ନିବେଶ ସହିତ ମହିଳା ଶକ୍ତି କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡିକ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଝିଅମାନଙ୍କୁ ସଂଚୟ ଉପରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସୁଧ ମିଳୁ, ଏଥିପାଇଁ ସୁକନ୍ୟା ସମୃଦ୍ଧି ଯୋଜନା ଚାଲୁ ରହିଛି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ କୋଟିରୁ ଅଧିକ ଝିଅମାନଙ୍କର ଖାତା ଏହି ଯୋଜନା ଅଧିନରେ ଖୋଲା ଯାଇ ସାରିଛି ।

ଆମ ଦେଶରେ ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ ହାର, ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁ ହାର, ପ୍ରସୂତି ମହିଳାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହାର, କେବେ କେବେ ଗର୍ଭାବସ୍ଥାରେ ମାଆ ଝିଅ, ଦୁଇ ଜଣଙ୍କର, ପିଲା ଦୁଇଜଣଙ୍କର ମରିଯିବା, ଏହା ବଡ଼ ଭୟଙ୍କର ସ୍ଥିତି ଆମ ଦେଶରେ । ଯେତେ ଅଧିକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରସବ ବଢିବ, ଆମେ ସେତେ ମାଆମାନଙ୍କର ଜୀବନ ବଂଚାଇ ପାରିବା, ପିଲାମାନଙ୍କର ଜୀବନ ବଂଚାଇ ପାରିବା । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରସବକୁ ବଢାଇବା ନିମନ୍ତେ ଗରିବ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ଖାତାକୁ 6000 ଟଙ୍କାର ରାଶି ତିନି କିସ୍ତିରେ ସିଧାସଳଖ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଉଛି ।

ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଯଦି ଆପଣ ଅଲଗା ଅଲଗା ଭାବରେ ଦେଖିବେ ତ ବୋଧହୁଏ ଅନୁମାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କି ନାରୀ ଶକ୍ତିର ସଶକ୍ତିକରଣ ପାଇଁ, ତାଙ୍କ ଜୀବନର ମାନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ କ'ଣ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏମିତି କେତେଗୁଡିଏ ଯୋଜନାଗୁଡିକ ଯଦି ଏକାଠିକରି ଦେଖିବେ ତ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଅଯାଜ ଆସିବ କି ସରକାର ନାରୀଙ୍କ ସଶକ୍ତିକରଣ ପାଇଁ, ଭାରତର ବିକାଶରେ ନାରୀ ଶକ୍ତିର ଭାଗିଦାରୀ ପାଇଁ କେତେ ବୁଝି-ବିଚାରି ଯୋଜନା ଅଧିନରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଜିନିଷକୁ ଆଗକୁ ବଢାଉଛନ୍ତି ଆଉ କେତେ ବ୍ୟାପକ ସ୍ତରରେ କାମ ହେଉଛି ।

ବନ୍ଧୁଗଣ, ଆଜି ଦେଶର 65 ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ଜନସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି 35 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର । ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ସ୍ୱପ୍ନ ରହିଛି । ସେମାନେ କିଛି କରିଯିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ସ୍ୱପ୍ନ ପୂରା କରି ପାରନ୍ତି, ନିଜର ଉର୍ଦ୍ଧାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରରେ ଲାଗିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ଭଳି ସଂସ୍ଥାଗୁଡିକ, ଆପଣମାନଙ୍କ ଭଳି ଏଜେକ୍ସିଭ୍‌ଗୁଡିକ, ସେମାନଙ୍କର ଭରପୁର ଯୋଗଦାନ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଆଉ ମୋର ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ଯେତେବେଳେ 2022ରେ, ଏବଂ ଏଠାରେ ବସିଥିବା IMC ର ମହାନୁଭବଙ୍କୁ ମୋର ଲବ୍ଧ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅନୁରୋଧ, କି ଯେବେ 2022 ରେ ଦେଶ ନିଜ ସ୍ୱାଧୀନତାର 75ବର୍ଷ ପାଳନ କରିବ, ସ୍ୱାଧୀନତାର 75 ବର୍ଷ ହେଉଛି 2022 ରେ; ଏବେ ପାଂଚ ବର୍ଷ ଆମ ପାଖରେ ବାକି ଅଛି । ଆମେ ଏବେ ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାର, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଗଠନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗାଁ ଏବଂ ସହର, ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥିର କରି ପାରିବା କି? କି ଆମେ 2022 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ମୋ ଦ୍ୱାରା ସମାଜ ପାଇଁ କିଛି କରିବି, ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ପାଇଁ ସମାଜ ପାଇଁ କରିବି । ଆଜି ଆମେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଜୀବନ ଜାଉଁଛେ । ଆମେ ନିଜ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଜେ ନେଉଛେ । ଶହେ ପଚାଶ କୋଟି ଦେଶବାସୀ ହେଉଛନ୍ତି ନିଜ ଭାଗ୍ୟର ନିଜେ ନିୟନ୍ତା । ଯେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଗଳମାନେ ଦେଶକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ନିଜେ ବଳି ଚଢାଇ ଦେଲେ, ଯୌବନ ଜେଲ୍ ରେ କାଟି ଦେଲେ, କଷ୍ଟ ସହିଲେ, କିଛି ଯୁବକ ଫାଶି ଖୁଂଟରେ ଚଢିଗଲେ, କିଛି ଲୋକ ନିଜ ଯୌବନ ଆଶ୍ୱାମାନ-ନିକୋବାରେ କାଟି ଦେଲେ; କ'ଣ, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ପୂରଣ କରିବା ଆମର ଦାୟିତ୍ୱ ନୁହେଁ? ଆଉ ଯେବେ ମୁଁ ଆମର ଦାୟିତ୍ୱ ବିଷୟରେ କହିଥାଏ ସେତେବେଳେ ଖାଲି ସରକାରଙ୍କ କଥା କହେ ନାହିଁ, ମୁଁ ଶହେ ପଚାଶ କୋଟି ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କ କଥା କହିଥାଏ ।

ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, ଆମେ ଯେଉଁଠି ଯାହା ସହିତ ବସିବା, 2022-ସ୍ୱାଧୀନତାର 75 ବର୍ଷ; ଯେମିତି ସ୍ୱାଧୀନତା ପୂର୍ବରୁ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟଧାରୀ ସ୍ୱାଧୀନତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ କରୁଥିଲେ, ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ନିଜକୁ ନିଜେ ଯୋଡି କରି ରଖୁଥିଲେ । କିଏ ସଫାଳ ଅଭିଯାନ କରୁଥିଲେ ତ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ କରୁଥିଲେ, କିଏ ଖସି ବୁଣୁଥିଲା ତ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲା । କିଏ ଲୋକଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉ ଥିଲା ତ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲା । କିଏ ସୁବେଶୀ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲେ ତ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ଜେଲ୍ ଯାଇ ନ ଥିଲେ, ସମସ୍ତେ ଫାସି ଖୁଂଟରେ ଚଢୁ ନ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠି ଥିଲେ ସେଠାରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ କିଛି କରୁଥିଲେ । କ'ଣ ଆମେ 2022, କ'ଣ ଆମେ ସ୍ୱାଧୀନତାର 75 ବର୍ଷ ଆମର ନିଜର ଯୋଗଦାନ ସହିତ ପାଳନ କରି ପାରିବା କି? ମୁଁ ଆଜି ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି କି ଆମେ 2022 ପାଇଁ କିଛି ସଂକଳ୍ପ କରିବା, ସ୍ୱପ୍ନ ବୁଣିବା ଆଉ ଦେଶ ଏବଂ ସମାଜ ପାଇଁ କିଛି କରିଯିବା ପାଇଁ କିଛି ପାଦ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଚାଲିବା; ଏହା ମୁଁ ଆପଣ ମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଶା କରୁଛି । ଦେଶର ଅଲଗା ଅଲଗା ଭାଗରୁ ମଧ୍ୟ ମହିଳା-ଉଦ୍ୟୋଗୀ ବହୁ ଡଳ ସ୍ତରରେ ଯେଉଁ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି ତାହା କିପରି ଏକ ବଡ଼ ମଂଚରେ ବଜାର ସୁବିଧା ପାଇବ, ଜାତୀୟ, ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ; ଯେଉଁଠାରେ ଆମେ ପହଂଚାଇ ପାରିବା । ସେ ତାର ଉପସ୍ଥିତି କିପରି ଜାହିର କରିପାରିବ, କ'ଣ ଚାଲୁ ଏ ସଂପର୍କରେ ସଚେତନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇ ପାରିବ? 2022 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥିର ସ୍ଥିର କରାଯାଇ ପାରିବ କି ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି 500 କିମ୍ବା 100 କ୍ୟାମ୍ପ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଏକ ଛୋଟ ପରୀକ୍ଷଣ, ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁବି, ଆପଣଙ୍କ ଭଳି ଏକ ଉତ୍ତପ୍ରେରକ ଏଜେଂଟ ହେଉ ଯେଉଁ ସଂସ୍ଥା କାମ କରୁଛନ୍ତି, କର୍ପୋରେଟ ହାଉସ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ସାହନ କରୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମହିଳା ସୁଯୋଗ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ, କର୍ପୋରେଟ ହାଉସ, ଏହି ମହିଳା ସୁଯୋଗ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ କାମ କରନ୍ତୁ, ତାଙ୍କୁ କଂଚାମାଲ ଦିଅନ୍ତୁ, ଆଉ ସେହି କର୍ପୋରେଟ ହାଉସ ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଉତ୍ସାହର ଆବଶ୍ୟକ, ମହିଳା ସୁଯୋଗ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାନ୍ତୁ । ଆଉ କର୍ପୋରେଟ ହାଉସ ନିଜର ବଡ଼ ଉତ୍ସାହ ସହିତ ଏହାକୁ ଯୋଡି ମାକେଟିଂ କରନ୍ତୁ । ଆପଣ ଦେଖିବେ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ, ଯେଉଁଠି ସରକାର ତାହା ମଧ୍ୟକୁ ନ ଆସି ମଧ୍ୟ ଗରିବରୁ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଯିବ । ଆଉ ଏହି ଦିଗରେ ଆମେ କରିପାରିବା ।

ଆଜି ଭାରତରେ ସେହି ଶକ୍ତି ଅଛି, ସେ ସାରା ଦୁନିଆକୁ ନିଜର ପରିଶ୍ରମ ଆଉ ଦକ୍ଷ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ପଠାଇ ପାରିବ । କ'ଣ ଆପଣଙ୍କ ସଂସ୍ଥା ଏମିତି କିଛି ଅନ୍-ଲାଲନ୍ ମଂଚ ବିକଶିତ କରିପାରିବ? ଯେଉଁଥିରେ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାପଡିବ କି ଦୁନିଆର କେଉଁ ଦେଶରେ ଏହି ସମୟରେ କି ପ୍ରକାରର ଦକ୍ଷତାର ଚାହିଦା ରହିଛି ।

ସରକାର ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଯୋଜନା ଚଲାଉଛନ୍ତି । ଏହା ଅଧିନରେ ସରକାର 50 ଲକ୍ଷ ଯୁବକଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କ’ଣ ଆପଣଙ୍କ ସଂସ୍ଥା । କଂପାନୀମାନେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ନେଇ ସଚେତନତା ଅଭିଯାନ ଚଲାଇ ପାରିବେ? ଫଳରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଯୁବକଙ୍କୁ, ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳୁ । ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ତାଲିମ ନେଉଥିବା ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଚାକିରି ଦେବା ପାଇଁ ସରକାର ଘରୋଇ ସେକ୍ଟରର କମ୍ପାନୀ ସହିତ ଟୁଟାମଣା କରୁଛନ୍ତି । ଅଧିକରୁ ଅଧିକ କଂପାନୀମାନେ ଏହି ଅଭିଯାନ ସହିତ ଯୋଡ଼ିହୁଅନ୍ତୁ, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ସଂସ୍ଥା କି ପ୍ରକାରର ସହାୟତା କରିପାରିବ, ସେ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଭାବିବା ଦରକାର ।

କ’ଣ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କର୍ସ କମିଟିକୁ ମଜବୁତ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ସଂସ୍ଥା କୌଣସି ସହଯୋଗ ଦେଇ ପାରିବ? ଏହିପରି କ’ଣ ବ୍ୟାଙ୍କର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକୁ ଆପଣଙ୍କ ସଂସ୍ଥାର ପ୍ରତିନିଧି ଯାଇ ନିଜର ଯୋଗଦାନ କ’ଣ ଦେଇ ପାରିବେ? IMCର ମହିଳା ଶାଖାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗ ବିଷୟରେ ଗଭୀର ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ସେମାନେ ଉଠିବା-ବସିବା ପଲସା, ବ୍ୟବସାୟ, ବ୍ୟାପାର, ଏହି ସବୁ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ । ନିଜ ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାରେ କେଉଁ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଅସୁବିଧା ଆସିଥାଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲଭାବେ ଜଣାଥାଏ । ସେହି ଅସୁବିଧାର ସାମନା କରି କିପରି ଆଗକୁ ବାହାରି ଯିବ, ତାହାର ନିଜସ୍ୱ ଅନୁଭବ ଅଛି । ଆଉ ସେହି ଯେଉଁ ନୂଆ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ହାତ ଧରି ତାଙ୍କୁ ଏହି ଦିଗରେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ କରି ପାରିବା ।

ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆଶା କରିବି କି ଆପଣଙ୍କ ସଂଗଠନ ମାଧ୍ୟମରେ ସାଧାରଣ ସ୍ତରର ଲୋକ, ଯାହାଙ୍କର ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା ଉଠିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ; ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ନୂଆ ଶକ୍ତି ଦେଇ ପାରିବା ।

ଏବେ ଆମ ଦୀପକ ଜୀ GST ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ । ସମୟ ଥାଉ ଆଉ ଜିଏସ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ୟମୀମାନଙ୍କୁ, ବିଶେଷକରି ମହିଳା ଉଦ୍ୟମୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ଛୋଟ ଛୋଟ ଅଧ୍ୟୟନ ଶିବିର କରିପାରିବା କି? ଟେକ୍ନୋଲଜିର କିପରି ଉପଯୋଗ କରିବାକୁ ହେବ? ଜିଏସ୍ଟିର କିପରି Stream-less କରାଯାଇ ପାରିବ? ନୂଆ ଟିକସ ବ୍ୟବସ୍ଥା କ’ଣ? ସେଥିରେ ଯେଉଁ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ତାହା ଦ୍ୱାରା କେତେ ସୁବିଧା ବଢ଼ିପାରିବ? ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଯଦି ଆମେ ଜଣାଇ ପାରିବା ତ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ, ଜିଏସ୍ଟି ଯାହା କେତେ ବର୍ଷ ଧରି ଦାବି ହେଉଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏହାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଏବେ ହୋଇଛି ତ ଏହାକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଯୋଗଦାନର ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ।

ଆଉ ଲୋକତନ୍ତ୍ର ଯେଉଁ ରୂପରେ ଆମେ ଜାଣିଛୁ-ଚୁଡ଼ିଛୁ ତାକୁ ଟିକେ ବଦଳେଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ଅଧିକାଂଶ ଏହା ମାନନ୍ତି ଯେ ପାଠ ବର୍ଷରେ ଥରେ ଯିବା, ବଚନ୍ ଦବାଇ ଦେବା, ଆଙ୍ଗୁଠିରେ କଳା ଟୀକା ଲଗାଇଦେବା ତ ଦେଶର ଲୋକତନ୍ତ୍ର ହୋଇଗଲା । ଆଜ୍ଞା ନୁହେଁ, ଲୋକତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି କ୍ଷଣରେ ଭାଗିଦାରୀର, ଗଣତନ୍ତ୍ର ହେଉଛି ଭାଗିଦାରୀର ଯାତ୍ରା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଭାଗିଦାରୀ ବିନା ଲୋକତନ୍ତ୍ର ସଫଳ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ସରକାର କୌଣସି ଠିକାଦାର ନୁହନ୍ତି ଯାହାକୁ ଆମର ଭାଗ୍ୟ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ଆମେ ଠିକା ଦେଇ ଦେଇଛୁ, ପାଠ ବର୍ଷ ପରେ ସେମାନେ ଭାଗ୍ୟ ବଦଳାଇ ଦେବେ । ସରକାର ଆଉ ଜନତା ଏକ ମଜବୁତ ଅଂଶିଦାର ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ମିଳିମିଶି ଦେଶର ଭାଗ୍ୟ ବଦଳାଇଥାନ୍ତି, ଦେଶର ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବଦଳାଇଥାନ୍ତି, ଦେଶର ନୂଆ ପିଢ଼ୀଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ପୂରା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିଥାନ୍ତି । ଆସନ୍ତୁ ଏକ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ବିଶ୍ୱରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଆହ୍ୱାନ ଅଛି, ବିଶ୍ୱରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ମାହୋଲ ବଦଳୁଛି; ଆମେ ମଧ୍ୟ ମିଳିମିଶି ନିଉ ଇଣ୍ଡିଆର ସ୍ୱପ୍ନ ନେଇ କରି ଚାଲିବା । ନିଉ ଇଣ୍ଡିଆ ପାଇଁ ଆମର ସ୍ୱପ୍ନ କେଉଁ ସଂଜ୍ଞା ହେବା ଦରକାର । ନିଉ ଇଣ୍ଡିଆ ପାଇଁ ଆମେ କିଛି ନା କିଛି ଯୋଗଦାନ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଖସଡ଼ା ହେବା ଦରକାର । ମୁଁ କିଛି ପରାମର୍ଶ ଆଜି ଆପଣଙ୍କ ଆଗରେ ରଖୁଛି, ହୋଇପାରେ ଏଥିରୁ କିଛି ଭଲ ବିକଳ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବ । ମୋର ଆପଣମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ ଆପଣ ଯାହା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବେ ସେଥିରେ ପୂରା ଶକ୍ତିର ସହିତ ଲାଗି ଯାଆନ୍ତୁ । ନିଉ ଇଣ୍ଡିଆ ଦେଶର ଶହେ ପଚାଶ କୋଟି ଲୋକଙ୍କର ହେଉଛି ସ୍ୱପ୍ନ । ଏହି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ପୂରା କରିବା ପାଇଁ ଶହେ ପଚାଶ କୋଟି ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ମିଳିମିଶି ରାସ୍ତା ବାହାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ମିଳିମିଶି କାମ କରିବାକୁ ହେବ । ଆଉ ଏହି ଶବ୍ଦ ସହିତ ମୁଁ ନିଜ କଥା ଶେଷ କରୁଛି ।

IMCର ମହିଳା ପ୍ରକୋଷ୍ଠକୁ 50 ବର୍ଷ ପୂରା ହେବା ଅବସରରେ ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ବହୁତ ବହୁତ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି । ମୁଁ ସ୍ୱୟଂ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପାରିଲି ନାହିଁ, ସମୟର ସୀମା ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପୁଣି ମଧ୍ୟ ଆପଣମାନେ ମତେ, ମୋ କଥା କହିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଲେ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବହୁତ ବହୁତ କୃତଜ୍ଞ ।

ଧନ୍ୟବାଦ ।

*****

(Release ID: 1487961) Visitor Counter : 2

